

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

5. Dies Avgvsti. Misereatur, qui misericordiam sperat: Pietatem qui quærit, faciat: qui præstari sibi vult, præstet. S. Chrysol. serm. 14.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

3. DIES AVGVSTI.

Misereatur, qui misericordiam sperat : Pietatem qui
quærit, faciat : qui præstari sibi vult , præstet, S.
Chrysol, serm. 14.

Miseri- I.
cordia.

Misericordiam ut cum omni-
bus , tum multò maxime
Christianis propriam , &
lex, & Evangelium , & my-
steria insignium cæremoniarum , & Messiaæ vox , &
Apostolorum monita , & Ecclesiaæ decreta religiosi-
simè commendant. Quæ omnia volunt Christianos
omnes esse (a) *filios Olei*. Præit nobis Pater miseri-
cordiarum , de quo David : (b) *Unversa via Domini ,*
Misericordia & Veritas. Per has vias , velut è Sem-
meo Bonitatis , & Potentiæ suæ exit , & progreditur
ad hæc exteriora , quæ intuemur. Duobus his pedi-
bus creata omnia circumlustrat. Itaque in hoc Dei
motu , & progressu ad nos , Misericordiæ pes primus
attollitur , & ab illo ut dextero , omnis inchoatur
motio. Effatum est Aristotelis : (c) *Fons , & princi-
pium motionis est à dextera*. Unde nimirum stella
divinæ principium est Misericordia , indeque insig-
nium gratiarum benefica sydera , velut à dextra par-
te oriuntur. Illud igitur certum inter summas Nu-
minis proprietates , Misericordiam primas ferre , ac
in Divina politia velut dictaturam gerere , quæ cum
vocem extulerit , sileat Justitia , necesse est , aliaque
virtutes revereantur.

II. Pa-

(a) *Zachar. 4. 14.* (b) *Psal. 24. 10.* (c) *De incessantia*
nimi. c. 4.

II. Patrem Misericordiarum imitatur Filius eius, cui sunt viscera Misericordiae. Unde Salomon in sacro Epithalamio illum reverens, sic effatur: (a) *Oculi tui columbarum*, quae est perspicua Misericordiae ejus commendatio. Est enim proprium miserationis, animos in alium transformare, & alienam personam induere. Sic illos videas, qui benefici animi affectu in aliorum miseriis commoventur, illas ipsas miseras animo excipere, & iisdem propè ærumnis affligi, ut non jam duo, sed miserationis vi, & amoris communione unus esse videatur. Quod de se testatur Apostolus: (b) *Quis infirmatur, & ego non infirmor?* Hunc autem affectum columbarum oculi exprimunt, quorum hoc proprium est, ut sicut specula pellucida, rerum species viva quadam, & agente ratione concipiant, & ponant in conspectu. Non est mirum, si columbae se osculentur, quod cum mutuo se in oculis conspiciant, incredibili quodam amore afficiantur. In earum oculis tam conspicua est representatio, ut non columbae quandam effigiem, sed columbam ipsam, quanta est, videre putes. Hos oculos Christo attribuit Salomon: Ille enim omnium infirmitates per commiserationem ita in animo suo impressit, ut omnes continuè in oculis ferre videretur. Audiamus illum loquentem: (c) *Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei.* Nos miseros homunciones non modò in oculis suis gerit, verùm in pupilla, quae pretiosissima capitis pars est, flos amoris, paternae providentiae velut medulla.

III. Exemplo igitur suo tam Pater æternus, quam
ejus

(a) Cant. 1, 15. (b) 2. Cor. 11, 29. (c) Zachar.

ejus Filius, docent nos, ut simus misericordes, sicut & illi fuerunt: si velimus & ipsi misericordiam consequi. D. Paulus vult nos (a) *fere cum flentibus*, quod genus miserationis, amicissimi animi est pignus. Unde dictum illud Apostoli naturæ vocem esse puto, ad lachrymas miserationis adhortantis. Sic enim in officina matris compositus est infans, & fabricatus, ut curvus in utero genua genis, oculisque attingat, ut observat Rupertus: unde inquit, & (b) *à genis genua dicuntur*. Cùmque omnium nationum consensu, genua ipsa velut omine Misericordiæ celebrantur, iisdemque ab initio vitæ, oculi, & genæ coherant, est naturæ mutum præconium, oculos miserationi esse devotos, lachrymasque deberi calamitati. Prævit in hoc officio humanitatis, Christus D.N. qui cùm videret Martham, & Mariam acerrimo dolore confectas, & lachrymis perfusas, collachrymavit, mirabili exemplo humanitatis. Hunc imitati sunt & Prophetæ, qui non ut olim apud Romanos, *guttam jugiter manantem*, sed fontes Misericordiæ uberrimos in omnium gentium luce aperuerunt. Nam cùm Dei afflatu præviderent calamitates insanientium populorum, qui spreto Deo, se in scelus ingurgitarent, haberentque in oculis Numinis iracundiam, & dirum fulmen, mortem, exitium, orci malitiam, furiarum impetum, & horribilem pœnæ apparatus in facinorosos invehendum, mœrebant ipsi. In Jeremia perennes videbantur rivi in genis innocentibus, & continuus fletus, cùm in clades suæ gentis contueretur. In ea scena insignium malorum, funestisque tragædiis, de die de

(a) Rom. 12. 15. (b) L. 6. in Cant.

Augustus:

Tessera.

609

de nocte, lamentis indulgebat magno, & assiduo flumine lachrymarum: sic enim ipse: (a) *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte, interfectos filia populi mei!* Cupit totum verti caput in aquas, novamque venam exoriri perennium fluviorum, ad miserandæ gentis piammentum. Hunc tu imitare, & ut imiteris Prophetam, audi hortantem Poetam:

Quando mala exundant, tunc lumina flumina fundant.

6. DIES AUGUSTI.

Qui succurrere perituro potest, si non succurrerit, occidit. *Lactantius lib. 6. Institutionum. cap. 11.*

Elemo- I.
synæ
dandæ.

Illa Tessera, fulminatrix est sententia: utpotè quæ misericordiam in miseros non tam commendat, quàm mandat.

Mortem miser incurris, dum misero, si possis, non succurris. Sicut Misericordia cælum aperit, sic Immisericordia claudit. Et hic ferè est sensus D. Augustini. (b) *Ante fores gehenna stat Misericordia, & neminem permittit in carcerem mitti.* Quidni dixeris ante fores cæli stat Immisericordia, & neminem qui fuerit immisericors sinit eo admitti? Itaque opulentos ne se præbeant in operibus misericordiæ lentos, non tantùm invitat utilitas, sed compellit necessitas: eleëmofynas dare non tantùm possunt, sed debent. Nam teste D. Jacobo, (c) *Judicium sine misericordia erit illi, qui non fecerit misericordiam.* Audi hic D. Basilium in locupletes non tam perorantem, quam deronantem. (d) *Non es mi-*

Pars II.

Qq

sertus

(a) *Jerem. 9. 1.* (b) *Hom. 39.* (c) *Jacob. 2.* (d) *Oraç. ad divit.*